

[Finansministeren]

lingslammelse. Det kan Socialdemokratiet ikke være bekendt.

(Kort bemærkning).

**Duetoft (CD):**

Nu skal dette selvfølgelig ikke udvikle sig til en EF-debat, men jeg vil gerne sige til hr. Jes Lunde, at man jo kan melde sig ud af EF på mange måder. Den ene måde er at sige, som venstrefløjens har gjort i årevis herhjemme, at man skal ud af EF. Det kunne man ikke få opbakning til, men så kan man bruge den smartere måde: Man kan opstille så mange og så voldsomme krav og få dem igennem her i Folketinget, at det betyder en de facto-udmeldelse.

Derfor er det ikke CD, der render rundt og skaber usikkerhed omkring vores EF-medlemskab, men det er rent faktisk bl.a. SF, som spiller ud med nogle krav til en ordning efter Maastricht, der er så bombastiske, at de rent faktisk vil betyde en udmeldelse af EF. Og så hjælper det ikke noget, at man render rundt med en fane, der siger: »Vi er for resten tilhængere«.

Dernæst vil jeg godt sige til hr. Jes Lunde, at jeg ikke har nogen som helst grund til, at jeg skulle have afprøvet, om regeringen og dens politik har flertal i Folketinget. Jeg laver ikke udenrigspolitiske forlig uden om regeringen. Jeg opfordrer ikke til finanslovsforlig uden om regeringen. Nej, vi har et godt samarbejde med regeringen. Vi tror faktisk på regeringen, og vi har da også nået resultater sammen med regeringen. At der så kan være enkelte områder, mindre frynser rundt omkring, hvor vi er med i et alternativt flertal, det er vel også acceptabelt, når det er små områder.

Det, jeg anfægter, er, at man i virkeligheden fjerner grundlaget for regeringen og livsnerven i regeringens politik, udenrigspolitikken og, som hr. Jes Lunde opfordrer til, finanspolitikken. Dermed er det efter min opfattelse ikke fair spil; så burde man, som finansministeren sagde her til sidst, gå i salen med et mistillidsvotum i stedet.

Jeg kan godt forstå, at SF spiller det spil, men jeg opfordrede Socialdemokratiet og De Radikale til at lade være. Jeg vil gentage, at jeg er glad for hr. Bilgrav-Nielsens melding, og jeg har også opfattet hr. Stavads melding som udtryk for en absolut ansvarlig holdning omkring

det her. Det var altså det, jeg advarede imod, og jeg vil sige til hr. Jes Lunde, at vi bestemt ingen grund har til at stemme for eller foreslå et mistillidsvotum til regeringen.

(Kort bemærkning).

**Jes Lunde (SF):**

Finansministeren var jo rigtig vred for et par minutter siden over at være blevet kaldt handlingslammet, og det er regeringen da heller ikke i den forstand, at den intet foretager sig. Den udspyr en sværm af papirer med urimelige beregninger og forslag, så det er ikke, fordi vi mener, regeringen ikke laver noget som helst; men det, vi mener, er, at regeringen er handlingslammet i forhold til at løse problemerne. Det er jo ikke nok, at man er hurtigt på aftrækkeren og villig til at lave et forlig her i eftermiddag; hvis forliget ikke løser problemerne i Danmark, så er der jo ikke meget ved det.

Finansministeren opremsede en lang liste med nejer til, at det skulle have været regeringen, der sagde nej til at lave aftaler. Jeg synes snarere, at man må spørge: Var det regeringen, der begrænsede effekten af de ordninger, vi lavede, til at få ansat nogle flere arbejdsløse pædagoger? Ja. Var det regeringen, der begrænsede effekten af de ordninger, vi lavede, til at få udbygget hjemmehjælpen? Ja. Var det regeringen, der foreslog begrænsninger i effekten af forældreorloven til forældre til små børn? Ja, det var det også. Var det regeringen, der foreslog begrænsninger i uddannelsesorloven? Ja. Var det regeringen, der forsøgte at begrænse effekten af VUS, voksenuddannelsesstøtten? Ja.

Overalt ja. Det er regeringen, som forsøger at begrænse effekten af det, vi laver, og det er altså det, vi ikke kan oversætte til andet end handlingslammelse over for de reelle problemer. Ikke at regeringen ikke sidder og administrerer og gør sit arbejde med at forsøge at holde folketingsflertallet fra at gennemføre den politik, der er flertal for; det gør regeringen da bestemt. Og derfor er den selvfølgelig også interesseret i at afslutte hurtige forløb, hvis den kan se en chance for at få sine forringelser igennem.

Men det, vi efterspørger, er en vilje til at løse problemerne i samfundet, en vilje til at gøre noget ved arbejdsløsheden, og det ser vi altså